

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 19 juni 2002

Nr 504—512

INNEHÅLL

Nr		Sidan
504	Lag om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn	3143
505	Lag om ändring av 6 och 7 § straffregisterlagen	3146
506	Lag om ändring av miljöskyddslagen	3147
507	Republikens presidents förordning om ändring av republikens presidents förordning om placeringssorterna för Finlands beskickningar i utlandet	3149
508	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av lagen om ändring av strafflagen	3150
509	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av den internationella konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen	3151
510	Statsrådets förordning om ändring av 1 § förordningen om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen	3152
511	Statsrådets förordning om ändring av 46 § och 48 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning	3153
512	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för statistikföring av försäkringar och skador enligt trafikförsäkringslagen samt om det system med premienedsättningar på basis av skadefria år och premiehöjningar till följd av skador som tillämpas på försäkringspremier ...	3156

Nr 504

Lag

om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att skydda minderårigas personliga integritet och främja deras personliga säkerhet. I lagen föreskrivs om ett förfarande för kontroll av brottslig bakgrund hos personer som väljs för arbete med minderåriga.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på arbete som utförs i anställnings- eller tjänsteförhållande och

som varaktigt och i väsentlig grad består i att utan vårdnadshavarens närvaro fostra, undervisa, sköta eller annars ta hand om minderåriga eller annars arbeta i personlig kontakt med minderåriga.

På de villkor som anges i 1 mom. tillämpas lagen även på

1) arbetstjänst som fullgörs av civiltjänstepliktiga enligt 1 § civiltjänstlagen (1723/1991),

2) arbete som i sysselsättningslagen (275/1987) avsedda personer som deltar i arbetslivsträning utför på en arbetsplats,

3) arbete som i lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993) avsedda personer som deltar i arbetspraktik och arbetslivsträning utför på en arbetsplats,

RP 3/2002
ApUB 1/2002
RSv 61/2002

4) arbete som i lagen om arbetskraftsservice (1005/1993) avsedda personer som deltar i arbetsprövning utför på en arbetsplats,

5) familjevård som lämnas av familjevårdare enligt 1 § familjevårdarlagen (312/1992),

6) serviceproducenter enligt lagen om tillsyn över privat socialservice (603/1996), och

7) serviceproducenter enligt lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990).

Denna lag tillämpas dock inte på sådana uppgifter enligt 1 och 2 mom. som sammanlagt varar högst tre månader under en ettårsperiod. Vidare gäller att civiltjänstcentralerna inte kan förordna en person att utföra uppgifter som avses i denna lag och att arbetskraftsmyndigheterna inte kan ingå avtal om arbetspraktik, arbetslivsträning eller arbetsprövning beträffande uppgifter som avses i denna lag, om personen i fråga inte vill ta emot sådana uppgifter.

3 §

Arbetsgivarens skyldighet att kräva uppvisande av straffregisterutdrag

Arbetsgivaren skall kräva att en person visar upp ett straffregisterutdrag enligt 6 § 2 mom. straffregisterlagen (770/1993), när personen första gången anställs i eller utnämns till ett anställnings- eller tjänsteförhållande som omfattar uppgifter som avses i 2 §, eller första gången tilldelas sådana uppgifter. Med arbetsgivare avses i denna lag även civiltjänstcentraler enligt 8 § civiltjänstlagen samt arbetskraftsmyndigheter som ingår avtal om arbetspraktik, arbetslivsträning och arbetsprövning.

Om ett straffregisterutdrag inte finns att tillgå när en kommun eller samkommun tillsätter en tjänst, skall valet vara villkorligt och bekräftas först när ett utdrag har visats upp. Den som villkorligt valts till tjänsten skall visa upp ett straffregisterutdrag senast inom 30 dagar efter delfäendet av beslutet om valet eller inom en längre tidsfrist som den myndighet som tillsätter tjänsten beviljat av särskilda skäl. Om utdraget inte visas upp inom ovan avsedd tid, förfaller valet. Den myndighet som gjort det villkorliga valet

fattar beslut om att valet skall bekräftas eller förfalla. En behörig lägre verkställande myndighet kan besluta om bekräftandet.

I de fall som avses i 2 § förutsätts för utnämning till en tjänst eller ett tjänsteförhållande enligt statstjänstemannalagen (750/1994) att personen i fråga på begäran har visat upp ett straffregisterutdrag för myndigheten.

4 §

Straffregisterutdrag beträffande dem som producerar privat socialservice eller privata hälso- och sjukvårdstjänster

Om verksamhetsområdet för den som producerar privat socialservice eller privata hälso- och sjukvårdstjänster omfattar tjänster för minderåriga, skall länsstyrelsen innan den beviljar tillstånd kräva att en person som inte hör till personalen i arbetsavtalsförhållande och vars arbete omfattar uppgifter som avses i 2 § visar upp ett straffregisterutdrag enligt 6 § 2 mom. straffregisterlagen.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller även en kommun, som efter att ha mottagit en anmälan enligt 6 § lagen om tillsyn över privat socialservice eller 28 § 1 mom. lagen om barndagvård (36/1973) omedelbart skall kräva att personen i fråga visar upp ett straffregisterutdrag.

Ett i denna paragraf avsett utdrag skall krävas också innan någon annan än den som anges i ansökan om tillstånd eller i anmälan ges uppgifter som avses i 2 §. Serviceproducenten skall underrätta länsstyrelsen eller kommunen om saken.

5 §

Straffregisterutdrag beträffande familjevårdare

Om ett uppdragsavtal enligt 1 § familjevårdarlagen gäller familjevård av minderåriga, skall kommunen eller samkommunen innan uppdragsavtalet ingås kräva att personen i fråga visar upp ett straffregisterutdrag enligt 6 § 2 mom. straffregisterlagen.

6 §

Straffregisterutdragets giltighetstid

Ett straffregisterutdrag som med stöd av denna lag har visats upp för kontroll av brottslig bakgrund får inte vara äldre än sex månader.

7 §

Anteckning om uppvisat straffregisterutdrag och återlämnande av utdraget

I personuppgifterna om den som visat upp ett straffregisterutdrag får endast antecknas att utdraget har visats upp samt utdragets identifikationsuppgifter. Arbetsgivaren eller någon annan som enligt denna lag har fått se straffregisterutdraget får inte kopiera det. Straffregisterutdraget skall utan dröjsmål återlämnas till den som visat upp det.

8 §

Tystnadsplikt

Uppgifter i straffregisterutdraget får inte röjas för andra än de som nödvändigtvis behöver dem för att besluta om en person skall tilldelas arbetsuppgifter som ingår i tillämpningsområdet för denna lag. Uppgifter som är skyddade av tystnadsplikten får inte röjas för utomstående ens efter det att personen inte längre sköter det uppdrag där han eller hon fick informationen.

9 §

Platsannons

När arbetsuppgifter som avses i denna lag utannonseras skall det i platsannonsen näm-

Helsingfors den 14 juni 2002

nas att den som anställs skall visa upp ett straffregisterutdrag enligt 6 § 2 mom. straffregisterlagen.

10 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) bryter mot skyldigheten enligt 3, 4 eller 5 § att kräva uppvisande av ett i 6 § 2 mom. straffregisterlagen avsett straffregisterutdrag,

2) bryter mot skyldigheten enligt 4 § 3 mom. att underrätta länsstyrelsen eller kommunen om att någon annan än den som anges i ansökan om tillstånd eller i anmälan ges uppgifter som avses i lagen, eller

3) bryter mot skyldigheten enligt 7 § att utan dröjsmål återlämna ett straffregisterutdrag till den som visat upp det,

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *förseelse mot bestämmelserna om kontroll av brottslig bakgrund* dömas till böter. Ansvaret för arbetsgivaren eller dennes företrädare bestäms enligt de grunder som anges i 47 kap. 7 § strafflagen (39/1889).

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 8 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen, om inte gärningen är straffbar enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

Bestämmelser om straff för personregisterbrott finns i 38 kap. 9 § strafflagen.

11 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 505

L a g**om ändring av 6 och 7 § straffregisterlagen**

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i straffregisterlagen av den 20 augusti 1993 (770/1993) 6 § 1 mom. och 7 § 1 mom.
samt
fogas till 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1093/1999, nya 2 och 3 mom., varvid
det nuvarande 2 mom. blir 4 mom., som följer:

6 §

En enskild person har rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för visum, arbetstillstånd, uppehållstillstånd eller något annat motsvarande ändamål.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. har en enskild person rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att kunna åta sig en uppgift som varaktigt och i väsentlig grad består i att arbeta med minderåriga och där ett utdrag skall tillställas arbetsgivaren eller myndigheten i enlighet med lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002). I utdraget antecknas uppgifter om avgöranden genom vilka personen i fråga har dömts för en sedlighetssårande gärning enligt 17 kap. 18 eller 19 § strafflagen, för sexualbrott enligt 20 kap., för dråp enligt 21 kap. 1 §, för mord enligt 21 kap. 2 §, för dråp under förmildrande omständigheter enligt 21 kap. 3 § eller

för grov misshandel enligt 21 kap. 6 §, för grovt rån enligt 31 kap. 2 § eller för narkotikabrott enligt 50 kap. strafflagen. I utdraget antecknas också uppgifter om avgöranden genom vilka personen i fråga har dömts för motsvarande brott med stöd av tidigare lag. Utdraget är avgiftsfritt.

När uppgifter enligt 1 och 2 mom. begärs skall ändamålet uppges. Ett utdrag enligt 2 mom. ges bara till den som utdraget gäller.

7 §

Utöver vad som bestäms i 6 § 2 mom. kan i ett straffregisterutdrag enligt vad som närmare bestäms genom förordning av statsrådet antecknas endast en del av de i 2 § avsedda uppgifter som införts i registret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 506

L a g

om ändring av miljöskyddslagen

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 3 § 1 mom. 7 punkten, 43 §
1 mom. 1 punkten och 3 mom., 46 § 1 och 3 mom. och 55 § 2 mom. samt
fogas till 3 § 1 mom. en ny 8 punkt som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

7) *grundvatten* vatten som finns i marken eller berggrunden,

8) *utsläppsgränsvärde* det värde på ett i 1 punkten avsett direkt eller indirekt utspätt utsläpp i miljön som inte får överskridas under en eller flera tidsperioder och som anges som totalmängd, koncentration eller procent eller på andra motsvarande sätt.

43 §

Tillståndsvillkor om hindrande av förorening

Tillstånd skall förenas med behövliga villkor om

1) utsläpp, utsläppsgränsvärden, hindrande och begränsning av utsläpp samt utsläppsstället,

RP 51/2002
MiUB 6/2002
RSv 60/2002

Rådets direktiv 96/61/EG, EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26

När tillståndsvillkoren meddelas skall beaktas verksamhetens natur, egenskaperna hos det område där verksamhetens konsekvenser uppträder, verksamhetens sammantagna miljöpåverkan, betydelsen av åtgärder för att hindra förorening av miljön som en helhet samt de tekniska och ekonomiska förutsättningarna att genomföra åtgärderna. Tillståndsvillkor som gäller utsläppsgränsvärden samt hindrande och begränsning av utsläpp skall vara baserade på bästa tillgängliga teknik. I tillståndsvillkoren får verksamhetsutövaren dock inte åläggas att använda endast en viss bestämd teknik. Dessutom skall vid behov beaktas energianvändningens effektivitet samt beredskapen att förebygga olyckor och begränsa verkningarna av sådana.

46 §

Kontrollvillkor

Tillståndet skall förenas med behövliga

villkor om driftskontroll, kontroll av verksamhetens utsläpp, avfall och avfallshandling, verksamhetens miljöpåverkan samt kontroll av miljöns tillstånd efter avslutad verksamhet. För utförandet av kontroller skall tillståndet innehålla bestämmelser om mätmetoder och mätfrekvenser samt om hur kontrollresultaten skall bedömas och tillställas tillsynsmyndigheten. Verksamhetsutövaren kan också åläggas att lämna andra uppgifter som behövs för tillsynen.

I tillståndet kan verksamhetsutövaren åläggas att för godkännande förelägga tillståndsmyndigheten eller en av denna förordnad myndighet en kontrollplan för en närmare organisering av den i 1 mom. avsedda kontrollen i så god tid att kontrollen kan inledas samtidigt som verksamheten inleds eller vid någon annan tidpunkt som är ändamålsenlig med tanke på verksamhetens miljöpåverkan. Kontrollvillkoren och den godkända kontrollplanen kan vid behov ändras trots att tillståndet är i kraft.

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

55 §

Tillståndets giltighet och justering

I ett tillstånd som gäller tills vidare skall föreskrivas när en ansökan om justering av tillståndsvillkoren senast skall göras och vilka utredningar som då skall läggas fram, om inte en sådan föreskrift skall anses vara uppenbart onödig. Tillståndsvillkoren skall dock justeras regelbundet om tillståndet gäller tillståndspliktig verksamhet enligt rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar. Av särskilda skäl kan en föreskrift om justering av tillståndsvillkoren tas in också i ett tillstånd som beviljas för viss tid. Den myndighet som har beviljat tillståndet skall i tillämpliga delar behandla ärendet som en tillståndsansökan.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

Miljöminister *Jouni Backman*

Nr 507

Republikens presidents förordning**om ändring av republikens presidents förordning om placeringsorterna för Finlands beskickningar i utlandet**

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikesministern, *ändras* i republikens presidents förordning av den 3 mars 2000 om placeringsorterna för Finlands beskickningar i utlandet (262/2000) 1 § som följer:

1 §

Ambassader

Finland har en ambassad i följande stater: Algeriet (Alger), Amerikas förenta stater (Washington), Argentina (Buenos Aires), Australien (Canberra), Belgien (Bryssel), Brasilien (Brasilia), Bulgarien (Sofia), Chile (Santiago de Chile), Danmark (Köpenhamn), Egypten (Kairo), Estland (Tallinn), Etiopien (Addis Abeba), Filippinerna (Manila), Frankrike (Paris), Förenade Arabemiraten (Abu Dhabi), Grekland (Aten), Heliga Stolen (Vatikanstaden), Indien (New Delhi), Indonesien (Jakarta), Irak (Bagdad), Iran (Teheran), Irland (Dublin), Island (Reykjavik), Israel (Tel Aviv), Italien (Rom), Japan (Tokyo), Förbundsrepubliken Jugoslavien (Belgrad), Kanada (Ottawa), Kenya (Nairobi), Kina (Peking), Demokratiska folkrepubliken Korea (Pyongyang), Republiken Korea (Söul), Kroatien (Zagreb), Kuwait (Kuwait), Lettland (Riga), Libanon (Beirut), Libyen (Tripoli), Litauen (Vilnius), Luxemburg (Luxemburg), Malaysia (Kuala Lumpur), Marocko (Rabat), Mexiko (México D.F.), Moçambique (Ma-

puto), Namibia (Windhoek), Nederländerna (Haag), Nepal (Katmandu), Nicaragua (Managua), Nigeria (Lagos), Norge (Oslo), Pakistan (Islamabad), Peru (Lima), Polen (Warszawa), Portugal (Lissabon), Rumänien (Bukarest), Ryssland (Moskva), Saudiarabien (Riad), Schweiz (Bern), Singapore (Singapore), Spanien (Madrid), Storbritannien och Nordirland (London), Sverige (Stockholm), Sydafrika (Pretoria), Syrien (Damaskus), Tanzania (Dar es Salaam), Thailand (Bangkok), Tjeckien (Prag), Tunisien (Tunis), Turkiet (Ankara), Tyskland (Berlin), Ukraina (Kiev), Ungern (Budapest), Venezuela (Caracas), Vietnam (Hanoi), Zambia (Lusaka) och Österrike (Wien).

Separata enheter som hör till en ambassad finns på följande orter: Tartu (Estland) och Kapstaden (Sydafrika).

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Erkki Tuomioja*

Nr 508

**Republikens presidents förordning
om ikraftträdande av lagen om ändring av strafflagen**

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministers, föreskrivs:

1 §
Lagen den 28 december 2000 om ändring
av strafflagen (1285/2000) träder i kraft den
1 juli 2002.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 juli
2002.

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 509

Republikens presidents förordning**om ikraftträdande av den internationella konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen**

Given i Helsingfors den 14 juni 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Den i New York den 15 december 1997 ingångna internationella konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister som godkänts av riksdagen den 22 april 2002 och av republikens president den 16 maj 2002 och i fråga om vilken godkännandeinstrumentet har deponerats hos Förenta Nationernas generalsekreterare den 28 maj 2002, träder i kraft den 27 juni 2002 så som därom har avtalats.

av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den internationella konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister (372/2002) träder i kraft den 27 juni 2002.

3 §

De bestämmelser i konventionen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 27 juni 2002.

2 §

Lagen den 16 maj 2002 om sättande i kraft

Helsingfors den 14 juni 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 60/2002)

Nr 510

Statsrådets förordning

om ändring av 1 § förordningen om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen

Given i Helsingfors den 13 juni 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från utrikesministeriet, *ändras* i förordningen den 16 augusti 1996 tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen (627/1996) 1 § 1 mom. 16 punkten, sådan den lyder i förordning 739/2001, samt *fogas* till 1 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda förordning 739/2000, en ny 17 punkt som följer:

1 §

Vid tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen är följande brott internationella brott:

16) brott mot personal i FN-insatser och därtill anknuten personal som avses i konventionen om skydd av personal i FN-insatser och därtill anknuten personal (FördrS 2—3/2001),

17) brott som riktas mot allmän plats,

statlig eller annan offentlig anläggning, allmänt transportsystem eller infrastruktur­anläggning enligt den internationella konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister (FördrS 60/2002).

Denna förordning träder i kraft den 27 juni 2002.

Helsingfors den 13 juni 2002

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Ambassadråd *Marja Lehto*

Nr 511

Statsrådets förordning**om ändring av 46 § och 48 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 13 juni 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) 46 § 1 mom. och 48 § 3 mom.,

dessa lagrum sådana de lyder i förordning 781/2001, som följer:

46 §

Avgasutsläpp från person- och paketbilar

1. Fordon i kategorierna M_1 och N_1 samt andra bilar försedda med ottomotor som drivs med annat än natur- eller flytgas skall vara EG-godkända enligt rådets direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon, sådant det gäller för de olika fordonskategorierna och lyder ändrat genom rådets direktiv 74/290/EEG, 83/351/EEG, 88/76/EEG, 88/436/EEG, 89/458/EEG, 91/441/EEG och 93/59/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/12/EG, 96/69/EG, 98/69/EG, 2001/1/EG och 2001/100/EG samt kommissionens direktiv 77/102/EEG, 78/665/EEG, 89/491/EEG, 96/44/EG, 98/77/EG och 1999/102/EG, eller godkända enligt en sådan version av E-reglementet nr 49 eller nr 83 som till sin kravnivå motsvarar de krav som anges i de nämnda direktiven.

48 §

Avgasutsläpp från tunga diesel- och ottomotorer

3. Om motorn till ett motorredskap som byggts på ett bilunderrede inte typgodkänts i enlighet med 1 mom., skall motorn vara EG-godkänd i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 2001/63/EG.

1. Denna förordning träder i kraft den 30 juni 2002 med de undantag som anges nedan.

2. Förordningens 46 §, som gäller avgasutsläpp från person- och paketbilar, träder i kraft som följer och det typ VI-prov som avses i det i paragrafen nämnda direktivet 2001/100/EG skall utföras på:

a) nya fordonstyper i kategori M₁ och kategori N₁, klass I, med ottomotor som använder bensen som bränsle, utom fordonstyper som är konstruerade för fler än sex passagerare och fordon vars största massa överstiger 2 500 kg, från och med den 1 januari 2002,

b) nya fordonstyper med ottomotor som använder bensen som bränsle och som är

i) fordon i kategori N₁, klasserna II och III,

ii) fordon i kategori M₁ som är konstruerade för fler än sex passagerare och

iii) fordon i kategori M₁ vars största massa överstiger 2 500 kg, men dock är högst 3 500 kg,

från och med den 1 januari 2003.

3. Kraven enligt direktiv 98/69/EG, vilket nämns i den 46 § som gäller avgasutsläpp från person- och paketbilar, tillämpas dock som följer:

a) de gränsvärden som fastställs i rad A (EURO 3) i tabellen i punkt 5.1.3.4 i bilaga I till direktivet på nya fordonstyper i kategori M₁, utom fordonstyper vars största massa överstiger 2 500 kg, och fordonstyper i kategori N₁, klass I, från och med den 1 januari 2000, alla ovan nämnda fordon som första gången tas i bruk och nya fordonstyper i kategori N₁, klasserna II och III, samt fordonstyper i kategori M₁ vars största massa överstiger 2 500 kg, från och med den 1 januari 2001, samt alla sådana fordon som första gången tas i bruk för vilka kraven gällande typgodkännande i enlighet med det som angivits ovan träder i kraft år 2001, från och med den 1 januari 2002,

b) de gränsvärden som fastställs i rad B (EURO 4) i tabellen i punkt 5.1.3.4 i bilaga I till direktivet på nya typer av fordon i kategori M₁, utom fordonstyper vars största massa överstiger 2 500 kg, och fordonstyper i kategori N₁, klass I, från och med den 1 januari 2005, alla ovan nämnda fordon som första gången tas i bruk och nya fordonstyper i kategori N₁, klasserna II och III, samt fordonstyper i kategori M, vars största massa överstiger 2 500 kg, från och med den 1 januari 2006, samt alla fordon som första gången tas i bruk och för vilka kraven gällande typgodkännande i enlighet med det som angivits ovan träder i kraft år 2006, från och med den 1 januari 2007,

c) de gränsvärden som fastställs i rad A i tabellen i punkt 5.1.3.4 i bilaga I till direktivet på sådana fordon i kategorierna M₁ och N₁, klass I, som första gången tas i bruk och som avses i direktiv 96/69/EG, utom fordon som har sittplatser för fler än fem passagerare utöver föraren och vars största massa överstiger 2 500 kg, från och med den 1 januari 2001, samt fordon i kategori N₁, klasserna II och III, som första gången tas i bruk och som har sittplatser för fler än fem passagerare utöver föraren samt vars största massa överstiger 2 500 kg, från och med den 1 januari 2002,

d) med dieselmotor försedda fordon i kategori M₁ vars totala massa överstiger 2 000 kg och som har sittplatser för fler än fem passagerare utöver föraren eller som är terrängfordon jämföras vid tillämpningen av a-punkten med fordon i kategori N₁.

4. Det system för omborrdiagnos (OBD) som kontrollerar utsläpp och som avses i direktiv 1999/102/EG och 2001/1/EG, vilka nämns i 46 § 1 mom. som gäller avgasutsläpp från person- och paketbilar, skall monteras på

a) nya fordonstyper i kategori M₁ med ottomotor som använder bensen som bränsle, utom fordonstyper vars största massa överstiger 2 500 kg, och fordonstyper i kategori N₁, klass I, från och med den 1 januari 2000,

b) alla fordon med ottomotor avsedda i a-punkten som första gången tas i bruk, från och med den 1 januari 2001,

c) nya fordonstyper i kategori N₁, klasserna II och III med ottomotor som använder bensen som bränsle samt fordonstyper i kategori M₁ vars största massa överstiger 2 500 kg, från och med den 1 januari 2001,

d) alla fordon med ottomotor avsedda i c-punkten som första gången tas i bruk, från och med den 1 januari 2002,

e) nya fordonstyper i kategori M₁ med ottomotor som använder antingen flyt- eller naturgas permanent eller delvis, utom fordonstyper vars största massa överstiger 2 500 kg, och fordonstyper i kategori N₁, klass I, från och med den 1 januari 2003,

f) alla fordon med ottomotor avsedda i e-punkten som första gången tas i bruk, från och med den 1 januari 2004,

g) nya fordonstyper i kategori N₁, klasserna II och III, med ottomotor som använder

antingen flyt- eller naturgas permanent eller delvis samt fordonstyper i kategori M₁ vars största massa överstiger 2 500 kg, från och med den 1 januari 2006,

h) alla fordon med ottomotor avsedda i g-punkten som första gången tas i bruk, från och med den 1 januari 2007,

i) nya fordonstyper i kategori M₁ med dieselmotor, utom

— fordonstyper som har konstruerats för flera än sex passagerare föraren inberäknad,

— fordonstyper vars största massa överstiger 2 500 kg, från och med den 1 januari 2003,

j) alla fordon med dieselmotor avsedda i i-punkten som första gången tas i bruk, från och med den 1 januari 2004,

k) nya fordonstyper i kategori M₁ med dieselmotor, som i-punkten inte gäller, utom fordonstyper i kategori M₁ med dieselmotor vars största massa överstiger 2 500 kg, samt fordonstyper i kategori N₁, klass I, med dieselmotor, från och med den 1 januari 2005,

l) alla fordon med dieselmotor avsedda i k-punkten som första gången tas i bruk, från och med den 1 januari 2006,

m) nya fordonstyper i kategori N₁, klasserna II och III, samt M₁ med dieselmotor vars största massa överstiger 2 500 kg, från och med den 1 januari 2006,

n) alla fordon med dieselmotor avsedda i m-punkten som första gången tas i bruk, från och med den 1 januari 2007.

Helsingfors den 13 juni 2002

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Biträdande avdelningschef Reino Lampinen

Nr 512

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om grunderna för statistikföring av försäkringar och skador enligt trafikförsäkringslagen samt om det system med premienedsättningar på basis av skadefria år och premiehöjningar till följd av skador som tillämpas på försäkringspremier**

Given i Helsingfors den 11 juni 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 18 § 4 mom. trafikförsäkringslagen av den 26 juni 1959 (279/1959), sådant det lyder i lag 1439/1994:

1 §

I denna förordning föreskrivs om det system med premienedsättningar på basis av skadefria år och premiehöjningar till följd av skador som tillämpas på trafikförsäkringspremier samt om de statistikuppgifter gällande trafikförsäkringar och skador som ersätts från dem som skall lämnas till Trafikförsäkringscentralen.

2 §

Försäkringsbolaget skall ha en tariff, av vilken det framgår hur premien för försäkringen bestäms på basis av faktorer med anknytning till den risk som försäkringen avser.

Försäkringsbolaget skall dessutom ha en tabell över bonusklasser, av vilken det framgår hur försäkringstagarens försäkring placeras sig i tabellen över bonusklasser samt hur skadefria år och skador inverkar på försäkringspremien. Bolaget kan i stället för en tabell över bonusklasser använda ett motsvarande regelverk, om det därav tydligt framgår hur skadefria år och skador inverkar på försäkringspremien.

3 §

Då det fordon som försäkras är ett fordon

av vilket det inte krävs registrering, ett museifordon, en moped, ett terrängfordon, en släpvagn, ett motorarbetsredskap eller en traktor behöver inte det bonussystem eller motsvarande regelverk som avses i 2 § 2 mom. tillämpas på försäkringen.

Om försäkringstagaren i början av försäkringsperioden har ett företags- och organisationsnummer (FO-nummer) enligt företags- och organisationsdatalagen (244/2001), behöver den tariff som avses i 2 § 1 mom. samt det bonussystem eller motsvarande regelverk som avses i 2 mom. inte tillämpas på fordon som ägs eller besitts av företaget. Härvid skall försäkringsbolaget dock vid behov kunna visa för Försäkringsinspektionen att försäkringspremien står i proportion till risken samt hur skadehistorien inverkar på premien.

4 §

Den skadehistoria som hänför sig till en fordonsförsäkring kan överföras till försäkringen för ett annat fordon som samma försäkringstagare har och som är likadant till beskaffenhet och bruk.

Om försäkringstagaren är en enskild har försäkringstagaren rätt att överföra den skadehistoria som hänför sig till en fordonsförsäkring till en sådan försäkring för ett fordon

vilket är likadant till beskaffenhet och bruk där maken är försäkringstagare, ifall denna möjlighet inte utesluts i försäkringsvillkoren. Med make avses också en person med vilken försäkringstagaren har ingått registrerat partnerskap. Som make betraktas även en person som är samboende med försäkringstagaren, förutsatt att det äktenskapsliknande förhållandet har pågått i minst två år eller att de samboende har ett gemensamt barn.

Om den försäkring vars skadehistoria har överförs till en annan försäkring förblir i kraft skall den värderas som en försäkring utan skadehistoria.

5 §

Försäkringsbolaget skall i fem år efter det år en försäkring avslutats bevara uppgifter om giltighetstiden och skador som anknyter till försäkringen så att försäkringstagaren vid behov kan ta del av dessa uppgifter om skadehistorien och så att uppgifterna med försäkringstagaren tillstånd kan förmedlas till ett annat försäkringsbolag.

6 §

Försäkringsbolaget skall tillställa Trafikförsäkringscentralen uppgifterna om försäkringsbeståndet och skadorna specificerade enligt försäkring och skada. Centralen kan meddela anvisningar om hur uppgifterna skall lämnas.

Trafikförsäkringscentralen beräknar årligen på basis av det insamlade statistiska materialet riskpremierna separat för egendomsskadorna och personskadorna åtminstone med sådan noggrannhet att fordonets slag och användningssyfte beaktas, så att åtminstone fordonen i licensbelagd trafik finns som en egen klass i fråga om varje

fordonsslag. Trafikförsäkringscentralen skall sända beräkningarna till både sina medlemsbolag och Försäkringsinspektionen. Riskpremieberäkningarna är enbart informativa och de är inte bindande för bolagen när försäkringspremierna bestäms.

7 §

Försäkringsbolaget skall på begäran från Försäkringsinspektionen visa att försäkringspremierna står i proportion till riskerna. Försäkringsbolaget skall vid behov tillställa Försäkringsinspektionen uppgifterna om premieintäkter och ersättningsutgifter, specificerade åtminstone med sådan noggrannhet att försäkringarna för licensbelag trafik uppföljs som en egen grupp och de övriga försäkringarna specificeras enligt försäkringar för privathushåll samt företag och sammanslutningar.

8 §

Denna förordning träder i kraft den 20 juni 2002.

Genom denna förordning, nedan *den nya förordningen*, upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 27 juni 2001 om grunderna för statistikföring av försäkringar och skador enligt trafikförsäkringslagen samt om bonussystemet (618/2001), nedan *den gamla förordningen*.

Bestämmelserna i den gamla förordningen skall dock tillämpas på försäkringar fram till den 30 april 2003, om inte försäkringstagaren och försäkringsbolaget kommer överens om något annat.

Försäkringsbolaget skall senast den 1 maj 2003 ha ombesörjt att försäkringsvillkoren motsvarar de krav som ställs i den nya förordningen.

Helsingfors den 11 juni 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Övermatematiker Pertti Pulkkinen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 504—512, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2002

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663